



ת"פ 3803/01/14 - מדינת ישראל נגד תמיר יואל, דנה אלימלך

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 3803-01-14 מדינת ישראל נ' יואל ואח'

בפני	כבוד השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. תמיר יואל 2. דנה אלימלך

החלטה

1. בפני בקשת ב"כ נאשמת 2 לזמן נציג מח"ש כעד הגנה מטעם הנאשמת.

2. בתמיכה לטיעוניו לבקשה טוען ב"כ נאשמת 2 כדלקמן :

א. הנאשמת המואשמת בעבירות אלימות כנגד שוטרים טוענת כי השוטרים נהגו באלימות כלפיה ומסרה תלונה מפורטת במח"ש אך לטענת הנאשמת מח"ש "לא חקרה ברצינות את טענותיה".

ב. לאור כך מעלה הנאשמת בגדרו של ההליך טענת הגנה מן הצדק בשל מחדלי חקירה הנוגעים בהתנהלות מח"ש בפרשה. הטענות הועלו בפתח ההליך והוסכם כי ידונו בהמשך ההליך.

ג. לאור כך מבוקש כי יופיע נציג מח"ש לדין המכיר פרטי החקירה ויוכל לתת תשובות הנוגעות לטיפול מח"ש בפרשה.

3. ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה וסומכת עמדתה בטיעונים הבאים:

א. תיק מח"ש כולל כלל המסמכים מתיק החקירה המשטרתי וכן חקרה המחלקה לחקירת שוטרים עד נוסף שזומן להעיד מטעם ההגנה במשפט.



ב. תיק מח"ש נסגר בלא חקירה נוספת וערר שהוגש ע"י נאשמת 2 נדחה ע"י היועמ"ש.

ג. במקרה זה אין בעדות נציג מח"ש כדי להועיל לבירור השאלה הנוגעת למשפט ואין מדובר בעד רלוונטי למשפט. במקרה זה זימון נציג מח"ש אינו רלוונטי לבירור המחלוקת העובדתית נשוא התיק.

ד. סוגיית שיקול הדעת שהופעל לגבי סגירת התיק נתונה להכרעת בית המשפט.

ה. המאשימה אינה מתנגדת כי כלל תיק מח"ש יוגש ע"י ב"כ נאשמת 2 לעיון בית המשפט לרבות המסמכים שהעבירה נאשמת 2 למח"ש ביחד עם תלונתה.

דיון והכרעה :

1. סעיף 1 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971הדן בסמכות להזמין עדים קובע :

"(א) מותר להזמין כל אדם ליתן עדות שהיא קבילה ושייכת לענין; והוא, כשאין הוראה אחרת בפקודה זו.

(ב) בית המשפט רשאי, לפי שיקול דעתו, לסרב להוציא הזמנה אם אין בה צורך או אם ראה שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת."

2. המסגרת המשפטית והדין הנוהג בסוגיית סוגיית בקשה להעדת פרקליט נסקרו בהרחבה בת"פ (ירושלים) 5008/07 - מדינת ישראל נ' שאול גולן, פורסם במאגרים המשפטיים (01/01/2015) מפי כב' השופט ד"ר אוהד גורדון:

"5. הדין קובע כי בית המשפט יזמין לעדות כל אדם, לבקשת בעל דין או ביזמת בית המשפט. הסייג לכך הוא מקום בו מצא בית המשפט כי "אין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט"(חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, סעיף 106). במקום אחר נקבע כיבית המשפט לא יזמן אדם לעדות אם מצא ש"אין בה צורך או... נתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת" (פקודת הראיות {נוסח חדש}, תשל"א-171, סעיף 1(א))."

6. להוראות האמורות חשיבות מיוחדת מקום בו עותר נאשם לזמן עד הגנה. האפשרות להציג



ראיות בפני בית המשפט כחלק מפרשת ההגנה היא חלק אינטגרלי מן הזכות להליך הוגן וחיונית למיצוי הגנתו של אדם בפני אישום בפלילים. אין בכך לפטור את בית המשפט מן החובה לבחון האם העדות רלבנטית, אך בחינה זו תעשה בין היתר לאורן שלזכויות מהותיות אלה של הנאשם.

7. תובע מטעם המדינה אינו פטור מהוראה זו ואין מניעה לזמנו לעדות במקרים המתאימים. ישנם אף מקרים, גם אם לא רבים, בהם זומן תובע לעדות. ראו למשל רע"א 3202/03 מדינת ישראל נ' יוסף (פורסם בנבו, 4.3.04); ת.א. (חי') 210/07 קרשי נ' לב (פורסם בנבו, 14.8.08); ת.פ. (ירושלים) 1395/06 מדינת ישראל נ' בן גביר (פורסם בנבו, 27.6.11).

8. ועם זאת, הפסיקה אשר דנה במקרים בהם התבקשה העדתם של תובעים הצביעה על ייחודה של סיטואציה זו בהשוואה להזמנתם של עדים אחרים. החשש שהובע הוא כי זימונם של תובעים לעדות ישמש ככלי לניגוחם האישי שעה שהם פועלים כנציגי התביעה הכללית, ייצור רתיעה שלהם מלבצע את עבודת הקטגוריה באופן מקצועי ונטול פניות, יאפשר לנאשם ליצור מניעה לתובע המטפל במשפטו להמשיך לעשות כן וכך להביא להחלפתו, ויהפוך את ההליך הפלילי לזירה בה יידרשו הפרקליטים לחשוף את שיקוליהם המקצועיים ולתת עליהם דין וחשבון בפני הצד שכנגד. צוין כי ההליך הפלילי אינו מתאים לבירור טענות לפיהן תובע פעל משיקולים זרים, קיימות מסגרות אחרות לבירור זה דוגמת פניה לפרקליטי המחוז והמדינה, ליועץ המשפטי לממשלה וכיום גם לנציבות הביקורת על מערך התביעה וייצוג המדינה בערכאות.

לדיון בנושא ראו ת.פ. (ת"א) 40250/99 מדינת ישראל נ' בדיר (פורסם בנבו, 16.11.00); ת.פ. (ת"א) 32690-06-10 מדינת ישראל נ' שגב (טרם פורסם, 17.12.14) וההפניות שם לתפ"ח (ת"א) 1027/05 מדינת ישראל נ' פלוני (7.6.07); ת.פ. (ת"א) 3448/05 פלד נ' מדינת ישראל (23.10.06) וכן ע"פ 882/07 פלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.3.07); ת.פ. (ת"א) 6380/05 מדינת ישראל נ' עקל (פורסם בנבו, 23.6.08); ת.פ. (טב') 1951/04 מדינת ישראל נ' שוורץ (לא פורסם, 30.3.06).

9. על רקע שיקולים אלה, ראו בתי המשפט בזימון שלתובע לעדות כמהלך בלתי שגרתי. בשתי החלטות הגדירו בית המשפט העליון כתוצאה ש"אינה רצויה" (בש"פ 6507/09 קצב נ' מדינת ישראל, פיס' 19 (פורסם בנבו, 13.9.09) ואשר "עשויה לעורר תמיהה" (ע"פ 7497/11 מדינת ישראל נ' אלקובי, פיס' 8 (פורסם בנבו, 14.11.11). ערכאה נוספת התייחסה לבקשה מסוג זה כ"עניין שאין אנו רגילים בו מידי יום ביומו" (עניין שוורץ הנ"ל). באחת הפרשות נקבע, על רקע השיקולים דנן, כי זימון הפרקליט יבוצע "רק במקרי קיצון דהיינו במצבים בהם לעדות ואין תחליף" (עניין שגב הנ"ל, פיס' 7 (ב)). במקרה אחר הוצג מבחן מרוכך יותר השואל האם יש הכרח בזימון (עניין עקל הנ"ל, פיס' ד(3)).

10. המסקנה העולה מכל אלה היא כי אפשרות זימונו לעדות של תובע אודות נשוא עבודתו



תיבחן בזהירות. זאת, בדגש על שאלת רלבנטיות העדות לבירור המחלוקות בהליך, ובשים לב לרצון שלא לפגוע בהגנת הנאשם מחד ולא לסכן את השיקולים שפורטו לעיל מאידך."

3. לאחר עיון בבקשת נאשמת 2 ובתגובת המאשימה מצאתי כי אין מקום להורות על זימון פרקליט ממח"ש לצורך העדתו כעד הגנה במשפט וזאת מהטעמים כדלקמן:

א. הגם שאין לשלול זימון של פרקליטים למתן עדות כעדי הגנה הרי שלא מצאתי כי יש בעדות פרקליט בטעם מח"ש רלוונטיות לבירור המחלוקת העובדתית נשוא התיק באשר לא נטען בפני בבקשה כי העדות המבוקשת נוגעת לעובדות המפורטות בכתב האישום אלא נוגעת בטענת אכיפה בררנית שמעלה נאשמת 2 במשפטה.

ב. יש בזימון פרקליט מטעם מח"ש למתן עדות במקרה זה כדי ליצור הרתעה מפני מילוי תפקידו של פרקליט מח"ש באופן מקצועי וחסר פניות ואין זה ראוי ככלל להפוך ההליך המשפטי לבמה לצורך ביקורת על שיקולי התביעה והשגות על פעולתו של הגוף התובע.

ג. אין בדברים אלו כדי לחסום דרכה של נאשמת 2 מהעלאת טיעוני אכיפה בררנית או הבעת דעה כלשהי מטעם בית המשפט בגין תוצאות טענה זו. בית המשפט בפניו מובאות ראיות הצדדים שוקל בסופו של ההליך סבירות פעולתה של התביעה (במקרה זה מח"ש) וטענת האכיפה הבררנית בהתאם לכללים הקבועים בחוק ובפסיקה.

ד. קבלת גישת ההגנה לזימון פרקליטים בעת העלאת טענת אכיפה בררנית תביא לזימון הפרקליטים בהליכים רבים לאור נפיצותה של טענת האכיפה הבררנית בהליכים פליליים. מהלך דברים זה עלול להערים קושי בלתי מתקבל על הדעת על רשויות התביעה בפעילותן השוטפת.

ה. הגם שיכול ובית המשפט יקבע בסופו של יום כי קמה לנאשמת 2 הגנה מן הצדק בעילה של אכיפה בררנית ע"ס הראיות שיובאו בפני בית המשפט ולאחר בחינת החלטת גופי התביעה השונים לאורן של ראיות אלו, לא נטען בפני למניעים פסולים אשר הנחו פרקליט מח"ש בהחלטתו לסגירת תיק החקירה בלא חקירת השוטרים, ערר שהוגש כאמור בתגובת המאשימה נדחה וגם בכך אין כדי להצדיק זימון הפרקליט למתן עדות במשפט.

לאור כל האמור לעיל אני דוחה הבקשה.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ו, 17 דצמבר 2015, בהעדר

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©



הצדדים.